

"Bog"

Danas započinje **godina obeležavanja stogodišnjice rođenja Kijare Lubik**. Proslaviće se svuda gde postoje osobe koje su prihvatile njen Ideal jedinstva i sveopšteg bratstva, kako je to ona znala reći. Moto proslave glasi „**Slavimo da bismo se susreli**“, a želja je da time budu prožete sve manifestacije koje će se održavati tokom čitave 2020. godine. „Slavimo“, jer to znači da ćemo se sećati Kijare, ali i s ciljem da se mnogim ljudima pruži mogućnost da upoznaju poruku koju je ona u punoći živela. Od posebne je važnosti **izložba pod nazivom „Kijara Lubik – Grad - Svet“** koju su osmislili Fondacija Istorijskog muzeja pokrajine Trentino i Centar Kijare Lubik (Roka di Papa), a danas se otvara u galeriji u Trentu, njenom rodnom gradu.

Zašto 7. decembar 2019, a ne 22. januar 2020, na dan Kjarinog rođenja, ili 14. marta, na dan njenog upokojenja? Jednostavno zato što je 7. decembra 1943. Silvija Lubik postala Kijara, ako tako možemo reći. Nekoliko dana ranije, prihvatila je molbu majke upućenu njenim dvema sestrama da odu po mleko na obližnje poljoprivredno domaćinstvo i otišla umesto njih koje zbog hladnoće nisu želele izaći iz kuće. Dok je izvršavala taj čin ljubavi, začula je jasan i snažan poziv: „Sasvim se daruj meni“. Kad se vratila kući, Silvija je napisala gorljivo pismo svešteniku koji ju je duhovno pratio, a on joj je, nakon što ju je izložio iskušeništvu, odobrio da se daruje Bogu zauvek.

Tako se Silvija u velikoj tajnosti, kako je sama rekla, 7. decembra 1943, još pre zore, tokom jutarnje svete mise upriličene za tu priliku „venčala s Bogom“. O tome će pisati 30 godina kasnije: „*Zamislite zaljubljenju devojkju; zahvaćenu onom ljubavlju koja je prva, najčistija, još neizražena, ali koja počinje žariti u duši. Ima samo jedna razlika: zaljubljena devojkja na ovoj zemlji u očima ima lik svog izabranika; a ova ga ne vidi, ne čuje, ne dodiruje, ne oseća njegov miris čulima ovog tela, već čulima duše, po kojima je Ljubav ušla i potpuno je prožela. Otud posebna radost, teško ponovljiva u životu, tajnovita, spokojna i ushićena radost.*“

Silviju Lubik oduševljavao je odgovor koji je sveta Klara Asiška dala svetome Franji kad ju je pitao što želi: „Boga!“ Ta osamnaestogodišnja devojkja iz Asiza, prelepa i puna nade, znala je sve želje svog srca obuhvatiti u tom jedinom Biću dostojnom svake ljubavi – Bogu. S tim primerom pred sobom, Silvija je uzela njeno ime Kijara (Chiara na italijanskom), jer je i ona u sebi prepoznala ista osećanja. Menjanje imena je poput poprimanja novoga identiteta. Ta promena, prvo željena srcem, zapravo je učinjena 7. decembra 1943. godine. Tog jutra se Silvija venčala s Bogom i postala Kijara.

Kasnije je 7. decembar izabran kao simboličan datum nastanka Pokreta fokolara. Tim činom potpunog darivanja zapravo je postavljen kamen temeljac. Više godina kasnije Katolička crkva će pokretu dati ime „Delo Marijino“.

Imenom „Bog“ započela je Kjarina božanska avantura, a s njom i avantura Pokreta fokolara. „Bog“ je ono što Kjari Lubik znači 7. decembar. Zato sigurno ne postoji bolji datum za otvaranje godine obeležavanja stogodišnjice njenog rođenja.